

PRZEKRZCIĆ SIĘ (4) *vb pf*

e *jasne*.

się (3), sie (1).

inf przekrzcić się (2). ◇ *fut* 3 sg przekrzci się (1). ◇ [*praet* 3 sg m przekrzcił się. ◇ *plusq* 1 sg m - em się był przekrzcił.] ◇ *con* 2 sg m przekrzciłby się (1).

Sł stp brak, Cn: przekrzcić się, poza tym: nazywam co, Linde brak.

1. *Nazwać się inaczej niż dotychczas; mutare nomen, transnominare Cn (3)* : Ták lift głupie piány káždemu fię przyda/ Kto iedno według niego przekrzcić fię nie wftyda. *KlonWor* 54.

przekrzcić się z kogo w kogo (1): Czechowie tedy/ y Polacy nie byli práwémi Słowaki nigdy/ żeby z tego narodu mieli fię w Czechy y w Láchy przekrzcić. *KochCz* B.

[*przekrzcić się kim*: i tak siedziałem na tych wierzchnych galerach całe 4 niedziele w żeleziech *sub nomine* niejakiego Ioan Baptisty di Benewento, którymem się był przekrzcił, bo mi był z łaski Bożej włoski język nieciężki *DiarPeregr* 30.]

Zwrot: »przekrzcić się [*jakim*] imieniem« (1): Przekrzći fię [*oszust*] tym imieniem/ iákie w liście ftoi: Poftawę y przezwińko wnet łobie wftroi. *KlonWor* 53.

2. *Zmienić wyznanie (1)* : Owa kyedybyć kto co w wywał/ przekrzciłby fye/ y zrzuciwfłfy tę błazeńską kápice ze wfłfytkimi zabobony licemyerniczymi/ przyywałbyś ewángelią. *KromRozm I* A3v.

[*Zwrot*: »w [*jaką*] wiarę się przekrzcić«: ktory [*Wigunt*] był ochrzczone w Rufką wiarę pirwey/ y názwan Waliłem/ á potym Alexandrem/ gdy fię w Rzymfką wiarę przechrzcził/ był miánowan *StryjKron* 461.]

Synonimy: 1. *mianować się, nazwać się.*

Formacje współrdzenne cf KRZCIĆ.